

บทที่ 5

การอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง เจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีขอบเขตครอบคลุมถึง วัตถุประสงค์การวิจัย สมมติฐาน วิธีการดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับเจตคติของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับเจตคติของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอน วิชาพลศึกษาต่างกัน

สมมติฐานการวิจัย

1. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีระดับเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญแตกต่างกัน
2. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีระดับเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรสำหรับกรวิจัยในครั้งนี้เป็น ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 48 โรงเรียน 149 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากแบบไม่ใส่กลับ (Sampling Without Replacement) โดยใช้สูตรของ ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 109 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย แบบสอบถาม และแบบวัดเจตคติ รวม 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลพื้นฐาน และสถานภาพของผู้ตอบ เป็นแบบปลายเปิด (Open Ended) และแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบวัดเจตคติ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน 3 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแบบของ ลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 32 ข้อ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) จำนวน 2 ครั้ง ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.9047 และ 0.9155 ตามลำดับ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจาก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ขออนุญาตผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด ทั้ง 3 จังหวัด คือ จังหวัดยะลา, ปัตตานี และนราธิวาส ถึงผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 48 โรงเรียน พร้อมแบบวัดเจตคติ จำนวน 109 ชุด เพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบวัดเจตคติ โดยผู้วิจัยส่งเอกสารถึงโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หลังจากนั้นอีก 20 วัน ผู้ตอบแบบวัดเจตคติส่งคืนให้ผู้วิจัยทางไปรษณีย์ตามที่อยู่ที่ผู้วิจัยแนบของพร้อมแสตมป์ไปด้วย โรงเรียนใดที่ยังไม่ได้ส่งคืน ผู้วิจัยเดินทางไปรับแบบวัดเจตคติคืนด้วยตนเอง ได้รับคืนจำนวน 109 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. แบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าร้อยละ
2. แบบวัดเจตคติ ตอนที่ 2 เจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียน

เป็นสำคัญ ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation)

3. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ระหว่างครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา กับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

4. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอน 1 - 6 ปี, ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอน 7 - 12 ปี และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 12 ปี โดยใช้การทดสอบ ค่าเอฟ (F-test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับบุคลิกการศึกษาและประสบการณ์ ในการสอนวิชาพลศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีจำนวน 59 คน

คิดเป็นร้อยละ 54.13 ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 45.87 ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอน 1-6 ปี มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 35.78 , ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอน 7-12 ปี มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 22.94 และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอน มากกว่า 12 ปี มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 41.28

2. ผลการวิเคราะห์ระดับเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.1 ระดับเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับดี

2.2 ระดับเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิต่างพลศึกษาและไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับดี

2.3 ระดับเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์ต่างกัน โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับดี

3. ผลการเปรียบเทียบ ระดับเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิต่างพลศึกษากับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา และเปรียบเทียบระดับเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอน 1 - 6 ปี, ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอน 7 - 12 ปี และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 12 ปี ปรากฏว่า

3.1 ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิต่างพลศึกษา กับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ที่ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา มีระดับเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไม่แตกต่างกัน

3.2 ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอน 1 - 6 ปี, 7 - 12 ปี และมากกว่า 12 ปี มีระดับเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัย มีข้อค้นพบ และประเด็นที่น่าสนใจ ควรนำมาอภิปราย ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาระดับเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ระดับเจตคติของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยรวมอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเพราะเป็นเรื่องที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และจากการดำเนินงานที่ผ่านมาของกรมสามัญ-ศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแก่ครูผู้สอน ตลอดจนผู้บริหารโรงเรียนได้ให้ความสนใจ และร่วมมือกันอย่างจริงจังอย่างต่อเนื่องในการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สื่อมวลชน ต่าง ๆ เช่น วิทยู โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ได้ช่วยกันเผยแพร่ประชาสัมพันธ์อย่าง กว้างขวาง ทำให้ครูผู้สอนมีความรู้ มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างถูกต้องและเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งผลต่อการเกิดเจตคติที่ดีตามมา ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการเกิดเจตคติ ดังที่ ชวาร์ท (Schawartz, 1975 : 31 อ้างถึงใน อัญชลี สิงห์สุด, 2534 : 35) กล่าวว่

เจตคติจะเกิดจากความรู้ที่บุคคลนั้น มีอยู่ กล่าวคือถ้าบุคคลนั้นมีความรู้ดี ถูกต้อง ก็จะมีเจตคติที่ดีตามมา เช่นกัน

2. ด้านเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอน
วิชาพลศึกษา ที่มีวุฒิทางพลศึกษา กับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา พบว่าไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะมีปัจจัยหลายอย่างจากความรอบรู้ของครูผู้สอน ซึ่งได้จากการศึกษาเพิ่มเติมจากเอกสารทางวิชาการ การเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การได้รับการนิเทศภายใน และจากภายนอก รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับครูผู้สอนอื่นๆ ในโรงเรียนเดียวกันและ โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขต การได้รับอิทธิพลข่าวสารจากสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ทั้งของ กรมสามัญศึกษาและของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สกศ.) เป็นต้น จึงทำให้ครู ผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีและไม่มีวุฒิทางพลศึกษามีระดับเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับกับงานวิจัยของนักวิจัยท่านอื่นๆ ที่ผ่านมาซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาพลศึกษามากกว่าการวัดด้านเจตคติ เช่น งานวิจัยของ ซิลเวสเตอร์ (Silvester. 1969 : 32-36) กล่าวว่า ครูที่จบทางพลศึกษาโดยตรงจะมี ทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา มากกว่าครูที่ไม่จบทางพลศึกษา เช่นเดียวกับผลการศึกษาของเฮินน์ (Hein. 1972 : 2149) พบว่า ครูที่ขาดวุฒิทางพลศึกษาทำให้การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร และน็อคเคน (Nokken. 1972 : 32-3764) วิจัยพบว่า การสอนพลศึกษาควรจะให้ ครูพิเศษและมีวุฒิทางพลศึกษาสอน ส่วน วาสนา มั่งคั่ง (2527 : 105) กล่าวว่าตามหลักการที่ ถูกต้องนั้น การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องมีครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา โดยตรงเป็นผู้รับผิดชอบการสอน ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ บุษเชอร์ (Buchar. 1952 : 144) ที่ว่า การสอนพลศึกษาจะได้ผลดีนั้น ครูผู้สอนควรมีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง เพื่อที่จะถ่ายทอดความรู้ ทัศนคติและแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม และถูกต้อง ส่วนพลากร ฮาลิตะพันธ์ (2542 : 115) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้ทักษะกระบวนการในการสอนพลศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่จบสาขาวิชาพลศึกษาและครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่จบสาขาวิชาอื่น ๆ มีการใช้ทักษะกระบวนการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สามารถ ศรีจันทร์งาม (2539 : 122) พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความเข้าใจถึงประโยชน์ของวิชาพลศึกษารู้ถึงหลักการ วิธีการ กระบวนการต่าง ๆ ทางวิชาพลศึกษา ตลอดจนเทคนิคการถ่ายทอดวิชาความรู้และคุณประโยชน์ให้กับนักเรียนดีกว่าครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา

3. เจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วีรวรรณ เทพรักษ์ (2534 : 216) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนราธิวาส พบว่า ตามทัศนะของครู-อาจารย์ ซึ่งแตกต่างกันด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเห็นว่า ระดับการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนโดยส่วนรวม และเฉพาะงานไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชนิษฐา อินทรพัฒน์ (2536 : 114) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดการ

เรียน การสอนของครูชั้นเด็กเล็กในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า ครูชั้นเด็กเล็กที่มีประสบการณ์การสอน ชั้นเด็กเล็กต่างกัน มีปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชั้นเด็กเล็ก โดยรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้อง กับผลการวิจัยของ วิเชียร เทียมเมือง (2520 : 150) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการทดลองใช้หลักสูตรประโยคประถมศึกษา พบว่า ประสบการณ์การสอนของครูมิได้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ครูมีความคิดเห็นต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จันทิรา เลื่อนราม (2537 : 85) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนภาษาไทยของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา พบว่า ครูสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์สอนต่างก็มีปัญหาการสอนภาษาไทยโดยรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิทธิศักดิ์ เจ๊ะสารี (2536 : 101) ที่ทำการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการสอนของครูอิสลามศึกษา ระดับประถมศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ครูผู้สอนศาสนาอิสลามที่มีประสบการณ์สอนต่างกัน มีประสิทธิภาพการสอนไม่แตกต่างกัน นอกเหนือจากงานวิจัยที่อ้างถึงแล้ว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าน่าจะมาจากการปฏิรูปการศึกษาซึ่งถือเป็นหัวใจของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ครูอาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องถือปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จตามเจตนารมณ์ของกฎหมายด้วยความจำเป็นดังกล่าว ครูและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ต้องทบทวนตนเองว่า การจัดการเรียน การสอนที่ตนกำลังดำเนินการอยู่มีคุณภาพ ถูกต้องเหมาะสมมากน้อยเพียงไร ทั้งนี้เพื่อให้เกิดผลทางการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด ฉะนั้นครูผู้สอนทุกคนที่จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กันมีโอกาสที่จะได้รับรู้เทียบเท่ากัน อีกทั้งครูผู้สอนทุกคนได้รับทราบ แนวทางการปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จากกรมสามัญศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการประเมิน มาตรฐานครู การฝึกอบรมพัฒนาครู การเตรียมการสอน การแลกเปลี่ยนประสบการณ์การสอน การเข้าร่วมในการเป็นครูเครือข่าย ครูต้นแบบ และอื่น ๆ เพื่อที่จะให้ครูทุกคนมีความตระหนัก และทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิของเขตการศึกษา 2 เป็นผู้ให้ความรู้ ความเข้าใจกับครูผู้สอนทุกคนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เป็นระยะเวลาต่อเนื่องกันมา จึงน่าที่จะเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีระดับเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 โรงเรียนควรสร้างเจตคติที่ดีแก่ครูผู้สอนให้ดียิ่งๆ ขึ้นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการปรับกระบวนการทศน์ให้ครูเห็นความสำคัญ และยอมรับอย่างจริงจัง

1.2 ผู้บริหารควรให้แรงเสริม ขวัญและกำลังใจแก่ครูผู้สอน ยกย่องชื่นชมครูที่สามารถปรับเปลี่ยนการสอนได้ประสบผลสำเร็จ

1.3 โรงเรียนควรให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะได้พัฒนาคุณค่าของผู้เรียน ทั้งด้านคุณภาพแห่งสติปัญญา คุณภาพแห่งคุณธรรม จริยธรรม และคุณภาพด้านสมรรถภาพความแข็งแรงทางด้านร่างกาย ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ต่อไป

1.4 ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาและไม่มีวุฒิทางพลศึกษาควรแสวงหาความรู้เพิ่มเติมทั้งด้านการสอน และกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในวิชาพลศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำตัวแปรอื่น ๆ เข้ามาร่วมในการวิจัยด้วย เช่น เพศ ระดับการศึกษา

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบ ระดับเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอนสาขาวิชาอื่น ๆ

2.3 ควรศึกษาระดับเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาพลศึกษาในระดับการศึกษาต่าง ๆ

2.4 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.5 ควรศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ